

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம்

வேநாதத தேசிகனுடைய தனியான
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதாரய: என்னும் ச்லோகத்தில்
அஷ்டாகாமக்திலே ஸ்வாமியின் பெருமைகளை
விளக்கும். துதிநூல்.

கரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்.

விலை ரூ. 1-0-0.

1952.

॥ श्रीरस्तु ॥

श्रीमते ह्यश्रीवाय नमः ।

अस्मद्गुरुपरंपराभ्यो नमः ।

श्रीकान्ची प्रतिवादिभ्यश्च जगदाचार्यसिंहासनाधीश

श्रीमदण्णङ्गराचार्यकृतिषु

॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம்.

பொழிப்புரைபுடன் கூடியது.

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्य इति पञ्चाक्षरकमात् । श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यस्तोत्रं वच्मि सतां मुदे ॥

“ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதாரிய: கவிநார்க்கக்கேவரி. வேதாந்தாராயலாயோ மே எத்தத்ததாம் எதா
ம்முதி.” என்ஊத தவியனிலுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் அதையே ஒவ்வொரு கலோகத்தின்
முதலெழுத்தாகக் கொண்டதான இந்த ஸ்தோத்ரம் எல்லோருள்ளும் கவிய இயற்றப்படுகின்றது.

श्रीमद्वेङ्कटनाथदेशिकमणिदेशपाद्विभूषामणैर्घण्टांशः कुशिकान्मज्ञान्वयसुधासिन्धोस्सुधादीधितिः ।
श्रीरामानुजसूरिवर्यकरुणासंप्राप्तविद्योत्करोऽनन्तार्याहयसोमसुत्सुतमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १ ॥

திருவேங்கடமூண்டயா லுடைய திருமணியின் அம்சமாய்த் தோன்றியவரும், விச்வாமித்ர குல
திலகரும், கிடாமியிப்புள்ளாருடைய திருவருகால் வகல கலைகளையும் அதிகரிக்கப் பெற்றவரும்,
அநந்த ஸோமயாஜிகளின் அரும்புதவ்வருமான ஸ்ரீமத் வேங்கட நாத தேசிகர் என்னுள்ளத்தள்ளே
உறைவாராக.

1

मानार्तीतमहागुणौघजलधिः मारीभकण्डीरघः मातङ्गाचलमौलिमण्डनमणेः मान्यो महादेशिकः ।
मग्नान् संसृतिसागरे मितमतीन् मादरजनान् रक्षितुं मर्त्याकारमुपेयिवान् गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

எல்லாகடந்த சிறந்த குணங்களுக்குக் கடம்போன்றவரும், மாயாபாதிதளாகிற மதயானைகட்
குச்சிய்கம்போன்றவரும், தென்னத்தியூரான தேவப்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு இலக்கானவரும்,
பிறவிக்கடலுள் அழந்தித் துளங்குகின்ற கம்போன்றவர்களைக் காத்தருள மாவிட வேடம் பூண்டவரு
மான தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே திசுழவே லுறும்.

4

2

வேதாச்சலமண்டனस्य वरदस्याङ्घ्रीं सदा संश्रयन् तस्यैवाद्भुतमाभिरूप्यमनिशं चित्तेऽनुभूय स्वयम् ।
वैकुण्ठेऽपि न मेऽभिलाष इति यः प्रोचे महादेशिकः सोऽयं पण्डितमण्डलीपरिवृढो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

தேவப்பெருமானுடைய திருவடி களையே தஞ்சமாகப்பற்றி, அப்பெருமானுடைய அற்புதமான அழகை இடைவிடாது அனுபவித்து, எவருண்ட விரும்பத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லையென்று (வரதராஜபஞ்சாசத்தில்) அருளிச்செய்த விதவக்கவியான தேசிகர் என்னுள்ளத்தின்னுரைக. 3

कल्पन्ते किल यस्य देशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नोत्कराः सर्वेषामपि देहिनां भवभयोद्विगतात्मनां मुक्तये ।
सोऽयं वेदशिरोगुरुर्यतिपतेस्सिद्धान्तमत्यद्भुतं भूयोभिः कृतिसङ्ख्यैर्विशदयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ४ ॥

பிறப்பிதப்பு மூப்புப் பேணிவருக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்ற ஸம்ஸாரிகளை வாழ்விக்கவல்ல திய்ய ஸரத்திகளை யருளிச்செய்தவரும், எம்பெருமானார் தீரணத்தையப் பலபல திவ்யகீர்த்தங்கலினால் நன்கு விளக்கினவருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மக்திரமாகக் கொள்க. 4

टङ्गायैर्बहुभिः पुराणगुरुभिः प्रागेव दृष्टं ततः पश्चात् श्रीयुतनाथयामुनयतिष्ठा ह्यनुसैर्वर्धितम् ।
सिद्धान्तं गुरुराडसौ बहुतमैस्सदृश्यवृन्दैर्निजैः संवृद्धं कलयन् कलिप्रमथनो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ५ ॥

(டங்கதரமிட குணதேவ ப்ரபஞ்சய: என்று யதிராஜாப்ததியில் அருளிச்செய்தபடியே) டங்கர் முதலிய பல முன்னோர்களாலும், பூழ்மக் காதமுனிகள் ஆளவந்தார் உடையவர் முதலான பின்னாலிரியர்களாலும் ஸகாதமாயிருக்கிற விசுவடாதவைத வரித்தாந்தத்தையப் பல உயர்ந்த கீர்த்தங் கலினால் பரிபொஷித்தருளின தேசிகர் கலைய வென்று என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்க. 5

नाहं बोद्धमलं भवामि निगमान्तार्यस्य दिव्योक्तिषु प्राज्ञैकानुभवाहंमद्भुततमं दिव्यार्थसारं स्वयम् ।
कारुण्येन सुदुर्वचनेन भरितस्सोऽयं महादेशिकः सर्वार्थान् स्वयमेव साधु गमयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ६ ॥

தேசிக திய்யஸரத்திகளின் சீரியபொருள்கள் மிகப்பெரியோர்களையெனவே அறியக்கூடியவன வாதலால் நீசனென் னவையமாக அறியவில்லை; ஆதலால் தேசிகர் தாமே பேரருள்கொண்டு ஸக வார்த்தங்களை யும் அடியேனுக்கு உரைத்தி என்னுள்ளத்தின்னே மாழ்க. 6

‘थासस्से’-‘हकि लोप’-‘कृत्यक’-‘इको यण्’-‘कुत्सिते’-‘डस्सिबुद’

‘शैर्षम्’-‘होऽन्त’ इतीदृशानि सततं सूत्राणि संक्रन्दताम् ।

श्रेयः किञ्चन नोदियादिति धिया सूक्तीस्सुहृद्या अदात्

यो वेदान्तमहागुरुस्स कृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ७ ॥

உலகில் பலர் விராகரணம் வாசிப்பதாக இழிந்து (தாஸஸ்சே) என்பது முதலான ஸரத் தங்களை உருப்பொட்டுக்கொண்டு அதிலேயே உயிரை விடுகிறார்கள், அவ்வார்களுக்கு ஒரு நன்மை யும் விளையமாட்டாதே! என்று திருவுள்ளமிரங்கி அமுதக்ஷண மொழிகளை அருளிய தேசிகர் என் அருத்தைய தம் அகமாகக்கொள்க. 7

यः कारुण्यनिधिर्यमाह भगवान् वेदान्तसदेशिकं येनेदं भुवनं सनाद्यमभवत् यस्मै ततिः श्रेयसी ।
यस्माद्दिव्यसुबोधयस्समभवत् यस्य प्रभावोऽद्भुतः, यस्मिन् सर्वगुणा वभुः स गुरुराग्रे सन्निधत्तां हृदि ॥

கருணைக்கடலாயிருப்பவரும், வேதாந்தசாஸிரென்று அரங்கனருள்பெற்றவரும், இவ்வுல கத்தை ஸகாதமாக்கவல்லவரும், தம்மைத் தொழுமவர்களுக்கு நன்மையளிப்பவரும், அமுதப்பெருங் கான பூர்வசத்திகளுக்கு ஆதரமாயிருப்பவரும், அற்புதமான வையவர்கள் அமைந்தவரும், நற்குண ஸதியுமான தேசிகர் என் மனத்தையே கோளிக்கொள்க. 8

कन्यामासि कर्णान्द्रशैलशिखरालङ्कारतीर्थोद्भि प्रादुर्भूय भवाब्धिमग्नजनतासंरक्षणैकव्रती ।

यः प्रोवाच शताधिकान् सुमधुरान् सारार्थरत्नाकरान् सद्ग्रन्थान् स गुरुगुणामृतनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥

புரட்டாசிமா தத்தில் திருவேங்கடமுடைபாணுடைப அலப்பகுதத் திருகாளான திருவேரணத் தில், கம் பேரான் ஸம்ஸாரிகளைக் கணரயெற்றுத்தக்காகவே அவதரித்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட எல்ல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்த தேவிகர் என் மனத்தை விடார். 9

विश्वनाथविचक्षणस्स भगवान् घण्टां स्वकीयां शुभां तोताद्रवाह्यदिव्ययोपिदुदरे न्यस्यन् समा द्वादश ।

प्रादुर्भाव्य यदात्मना विभयनाम्न-यद्ये नभस्ये निजे नक्षत्रे, जगतीं ररक्ष स गुरुर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १० ॥

உலகத்தைத் தாத்தருளவல்லவனுன எம்பெருமான் (திருமலைமால்) தன்னுடைப திருமணியாற் வாரைப் பன்னிரண்டு ஆண்டளவும் தோதாரம்மையில் திருவயிற்றில் வாழ்ச்செய்து, பிறகு விபவ வருஷம் புரட்டாசித் திருவேரணத்தன்று அவதரிக்கச் செய்த உலகத்தை வாழ்விக்க வேறு பூதரா யிருந்த தேவிகர் என் மனத்தையே உறையிடமாகக் கொள்க. 10

तातो मे भुवनप्रसिद्धमहिमा विद्यानिषद्यात्मकः यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नावलीः ।

आवाल्यान्मम कण्ठभूषणतया विन्यास्यन् - अन्यादशः सोऽयं देशिक आत्मनः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥

உலகம்மிகைந்த புழாவராய்க் கல்விநிற்றிந்தவரான அடியேனது திருத்தகப்பனார் இள ரோளிவிளகை மூதவாகவே எனக்கு எந்த தேவிகருடைய நிவ்யனாத்திகளை யெல்லாம் கண்டபாட மாக ஆக்கிவைத்தாரே அந்த தேவிகர் என்னெவ்ருளினுள்ளே உறைக. 11

किञ्चिज्ज्ञानमुपेयुषामपि सतां यस्य त्रयीशेखराचार्यस्याद्भुतसूक्तिवृन्दमनघं हृद्यं हि विद्योतते ।

भक्तिं भूरितमां विरक्तिमनघां विज्ञानमुद्यावचं विभ्राणस्स महागुरुगुणनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १२ ॥

மிறிது நூனம்பெற்றவர்களுக்கும்உட மிக ரளிக்கும்படியான அமுதமென் மொழிகளை அரு ளிச்செய்தவரும், ஐரணபக்தி விரக்திகை மறித்தவருமான தேவிகர் என் மனத்தை யானவெனும். 12

फललोला इव सागरे गुरुवरे यस्मिन् सदा सूक्तयः प्रादुर्भाव्यमनर्गलं अनिशुषां सौभाग्यभूम्या वधुः ।

सोऽयं सर्वकलाविहारनिलयः सर्वज्ञचूडामणिः सर्वानन्दनसद्गुणौघजलधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १३ ॥

கடலில் அலைகளாவதுபோல், கம்முடைய பாக்கவசத்தால் மென்மேலும் ஸ்ரீனாத்திகர் பெரங்கொரப் பெற்றவரும், எகலைக்களிறும் வல்லவரும், ஸர்வஜ்ஞரும், எக்குணாநிபுளசன தேவிகர் என் னுள்ளத்தில் வாஸத்தை ஒருவனும் விடவாகாது. 13

के वा सन्ति महीतलेऽथ विपुले वेदान्तसुरेगिरस्सर्वास्साधु विमृश्य तस्य हृदयं गाढे ग्रहीतुं श्रमाः ।

सोऽयं देशिकसर्वभौम इह मामेकं कुर्याद्विभवान् स्वीयान्तःकरणप्रमाद्यु कलयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १४ ॥

இக்கலைவுளில் தம்முடைய ஸகல நிவ்யனாத்திகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்துத் தமது ஆழ்ந்த திருவுள்ளத்தைக் கண்டறிய வல்லவர் ஒருவருமில்லைபெய்நிற குறைதீர, அடியேனெருவன் பால் தமது பேரருளைப் பெருகவிட்டுத் தம்முடைய திருவுள்ளக் கருத்துகளை அறிந்தேனும்படி செய்ய வல்லவரான தேவிகர் என் னுள்ளத்தையே உறையிடமாகக் கொள்க. 14

सत्यं सत्यमहं ब्रवीमि भुवने नाव्योऽवतीर्णो गुरुः चारित्रं परमं पवित्रमनुलास्सूक्तीश्च संदर्शयन् ।

एकोऽयं श्रुतिमौलिदेशिकमणिः सर्वात्मना शोभनः सोऽयं सीमदरिद्र्या करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥

பளித்திரமான சரித்திரம் பொருத்தி, ஒப்பற்ற திவ்யனாத்திகளை உபகரித்துப் பல படியாடும் நிறப்புப்பெற்றவர் இவரொருவரே என்று ஆணவிட்டுச் சொல்லுதற்கு உரியவரான தேவிகர் எங்கு கடந்த கருணையோடு என் னுள்ளத்துள்ளே உறையவேனும். 15

रीङ्गारं कलयन्ति शीघ्रकणिकां पीत्वा द्विरेफा वने सोऽहं वेदशिरोगुरोर्हि फणितीः पीयूषकल्पा सुहुः ।
पायपायमनर्गलं विरचये तौर्यत्रिकं चत्वरं सोऽयं सर्वकलानिधिर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १६ ॥

கானகத்தில் வண்டுகள் மதுத்தியங்கையச் சிறிது பருகிக் களித்து நீங்காரம்செய்வன; அடியேன் தேசிகருடைய நிம்மலுத்திகளாகிற நிம்மல்குத்ததை வேண்டியமட்டும் பருகிக் களித்து நாதசுந்தி களில் (* மோய்ப்பிம்பம்பூம்போழி என்சிற திருவாய்மொழியிற்படியே) ஆடிப்பாடிக் குணிக்கிற் றேன்; இப்படி யென்னைக் களிப்பிக்கவல்ல தேசிகர் என்னெஞ்சமேமேவுக. 16

वेदानां पठनं पुराणकथनं स्मृत्यादिसंशीलनं सर्वयस्य गुरोर्गिरां परिचयैः पुण्याति शोभां पराम् ।
सोऽयं सर्वपथीनधीचिलसितो वैराग्यवारांनिधिः श्रीमान् वेदशिरोगुरुः प्रतिकलं मे सन्निधत्तां हृदि ॥

வேதமோதுவதோ, புராணப்ரவாகம் செய்கதோ, தர்மசாஸ்த்ரங்களைப் பரிசீலனை செய் வதோ, மற்றும் ஏது செய்கதாதிருந்தாலும் தேசிக நிம்மலுத்திகளில் பரிசயம் இருந்தால்தான் எந்த பேச்சும் பொலிவுபெறும் என்னவேண்டும்படியான பூர்வாந்தி கவபவம் வாய்த்தவரும், எல்லா வழிகளிலும் செல்கின்ற புத்தியிலானம் பொருத்தியவரும் மதுவிரக்தருமான தேசிகர் என்மனத் தையே மண் லீயிருக்கவேண்டும். 17

शान्तिशान्तिरिति द्वयं हि सकलैस्संपादनीयो निधिः सोऽयं यस्य यमौ स्वभावनियतो लक्ष्मीशसङ्कल्पतः ।
वाजिप्रीयकृपाकटाक्षविभयोदम्बप्रभावोऽन्यलः सोऽयं देशिकतल्लजः स्वकृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥

நன்மொருவரும் அவலியம் ஸம்பாதிக்கவேண்டிய சிறியாவிய சமமும் தமமும் பகவத்கலங்கல் பத்தாலே இயற்கையாகவே அகமயப்பெற்றவரும், பூர்வாயகீவருடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தினால் பெருமேன்மைபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தினுள்ளே மண் லீ வீற்றிருப்பாராக. 18

तातोऽयं तनयोऽयमेव सहजस्सैया प्रसूः पत्न्यसौ क्षेत्रं मामकमेतदित्यनघधि प्रोज्जम्भमाणा तृया ।
सर्वा मे समभूयदीयफणितिव्येय, प्रसिद्धप्रथस्सोऽयं निस्तुल्यैभयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १९ ॥

* " ஆகசுவாய்ச்சென்ற கித்தையராகி அக்கையத்தனென் புத்திரர்பூரி வாகவார்துழலா னென்றுமயங்கி " என்னுமாபேரவே பவவிஷயமாக விளையக்கடவதான விருப்பமெல்லாம் எனக்கு வேறென்றிலும் செல்லாமல் தம்முடைய நிம்மலுத்திகளிலேயே செல்லுமாறு அருள்புரிக்க தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே வாழ்க. 19

चार्वाकादिमदुर्मतान्धतमसख्यं सार्धमुद्यन् रविः श्रीमद्वैष्णवमण्डलीकुवलयोद्भासाय भास्वान् विभुः ।
सोऽयं वेदशिरोगुरुस्स भगवानित्येवमत्यादरात् सर्वस्साधुगणैः प्रशस्यमहिमा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २० ॥

சார்வாகம் முதலிய துர்மதங்களைகிற இருள் அகற்றுவதற்குத் தேவன்றின ஸூரியன் என்னத்தகுந்தவரும், பூர்வவடிவான மண்டலமாகிற ஆம்பலோடைய மலர்த்துவதற்காக விளங்குகின்ற திங்கள் என்னத்தகுந்தவருமான தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க. 20

यशे धातुरुदित्वरस्स वरदः श्रीहस्तिशैलेश्वरः स्याये वाहनमण्डपे परमया प्रीत्या यमास्थापयन् ।
चारंवारमनुग्रहं प्रकटयन् विद्योतते, तारशप्रख्यातामितयैभयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २१ ॥

அயன்செய்த அயமேத வெள்வியில் அவதரித்த பேரருளானனால் தன்னுடைய வாகனமண்ட பத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து அடிக்கடி பதுமா லிக்கப்பெறுகின்ற தேசிகர் என்னுள்ளத் தினுள்ளே உறைவாராக. 21

धर्मे वेष्णवशुद्धसन्ततिजुरां श्लाघ्यान्, अधान्यैरपि प्राज्ञैर्भूरितमैः प्रशस्य विभवान् ग्रन्थान् गरिष्ठान् बहून् ।
श्रीमद्वाजिमुखस्य दिव्यकृपया नित्यं सृजन् निर्मलप्रज्ञो देशिक एव दोषविधुरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २२ ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுதாயம்போல மதாந்தரஸ்த பண்டித ஸமுதாயமும் கொண்டாடும்படியான
அரிய பெரிய நூல்களை நாயக்கர்ப் பரஸாதத்தினால் அகவரதம் அருவிய தேசிகர் என்மனத்தே
வாழ்க.

22

योऽयं श्रीशतदूषणीमुखमहाग्रन्थावलीख्यापितप्रज्ञाशेवधिरादरेण महता मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २३ ॥

யோக்யர் என்று பெயர்பெற விரும்புமவர்களெல்லாரும் விரும்பிக் கற்றுத் தீரவேண்டும்படி
யாக சதநூஷணி முதவிய சிறந்த பல க்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து ஞானப்பெரும்புகழ் படைத்த
தேசிகர் என்னகத்தினுள்ளே அன்புடன் அமர்ந்திருக்க.

23

मेदिन्यामिह सर्वतः प्रसूमरा विख्यातिरन्यादृशी यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणेर्नित्यं समुज्जृम्भते ।
यस्याहुस्सकलेऽपि तन्वनिचये स्वातन्त्र्यमत्यङ्कुशं श्रीमानेय गुणालयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

இக்கிலவுவகம் முழுதும் பரவிய பெரும்புகழ் படைத்தவரும், வர்வதந்தரஸ்வாதந்தரரென்று
விருதுபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தே குடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

24

सन्देहान् सकलान् हतान् विवधतः पीयूषसन्देहवान् गङ्गापूरसधर्मणश्शुभतमान् दिव्यान्निबन्धान् बहून् ।
उद्याटय क्षितिमण्डलं निरुपमं निष्कल्मषं चावधत् वेदान्तायंगुरुत्तमः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २५ ॥

சாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸகல ஸந்தேஹங்களையும் போக்கவல்லவாகளும், * தேவாங்குதமோ
இவை ! * என்றுபடியான ஸந்தேஹாதந்தப் பயக்கவல்லவாகளும் கங்காப்ரவாஹ ஸதேஹாதரஸ்
சநுமான பல நிம்யக்ரந்தங்களையருளி இவ்விதந்தகுடி ஞானத்தையே தெருள் தருமாருவமாக்
கின தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க.

25

नित्याराधनपेटिकां मम गृहे धन्यां चितन्वदिवरात् सर्वासामपि संपदां मम कुले धीजायमानो महान् ।
ज्ञानानुष्ठितिसंपदा सुमहितः कण्ठीरयो वादितां त्रय्यन्तार्यमहागुरुश्शुभमतिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २६ ॥

அடியேனுடைய இவ்வத்தில் கோய்வாழ்வாரில் அச்சாமுர்த்தியாக நெடுகரளாகவே எழுந்தரு
ளியிருந்து அநுக்ரஹிப்பவரும், எனது குடும்பத்தில் கேரகின்ற வகையித லம்பத்துக்களுக்கும் முதல்
தலிவித்தாக அமைந்தவரும், ஐயுராரதுஷ்டாக லம்பத்தன்குத்தரும் பரவாநிலைகமுமான தேசிகர்
என்மனத்தே மன்னுக.

26

धन्यो नान्य इहास्ति केवलमहं धन्याग्रणीमित्यमुं गवं निवेदति प्रसिद्धमहिमा यो देशिको मामकम् ।
सोऽयं धन्यतमां धरां विवधतीस्सूक्तीरमेयास्सृजन् श्रीमान् वेदशिरोगुरुर्मदनुषो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

யானொருவனே குறையற்றவனென்றும் என்னைப்போன்ற கிறைவரவர் மற்றுருமிகையென்
றும் அடியேன் செருக்குக்கொள்வதத்துக் காரணபுதரும், இப்பூமண்டலம் க்ருதார்த்தமாகும்படி
அளவற்ற நிம்யஸாதத்திகளை அருளிச்செய்தவருமான தேசிகர் என்னுன்னத்துள்ளே உறைவாராக.

ताम्यद्विवदुधा जनैः परिवृते भूमण्डलेऽस्मिन् अहं यस्यानुग्रहपावतामनितरप्राप्यामिह प्राप्नुवन् ।
सन्तुष्टस्ततः प्रफुल्लहृदयो दुःखोक्तिर्वेदेशिको वरं, सोऽयममेयधीर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २८ ॥

பலவகையாக சீரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஐனங்களே மலித்திருக்கின்ற இக்கிலவுவகில்
அடியேனொருவனையே இதர துர்வபமான தம் அருளுக்குக் கொண்கலமாக்கி, எப்போதும் உள்வங்

1

கனிந்து மகிழ்ந்தேயிருப்பவனாகவும் துவரின் ப்ரஸத்தியே அற்றவனாகவும் என்னை ஆன்மாவத்தருளி யிருக்கின்ற தேசிகர் என் மனத்தில் நித்யஸந்தி பண்ணவேண்டும். 28

सद्वृन्दैस्सह नित्यवासरसिकं संख्यातिगैर्भावकैः संश्राव्योक्तिपरम्परं च कृपया यो मां व्यधाहंशिकः ।
सोऽयं द्वाविडसंस्कृतादिसकलब्राह्मीषु कूलकथप्रज्ञो वेदशिरोगुरुर्मधुरवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २९ ॥

அடியேனுக்கு எப்போதும் வந்தவனாவானமே நேரும்படியாகவும், எண்ணிறத்த ரஸிகமஹா னுனங்கள் கேட்டுக் கனிக்குமாறு சொற்பொழிவாற்றும் வல்லமையுண்டாம்படியாகவும் ஆக்கிய ருள்பவரும் வடமொழி தென்மொழி வல்லவருமான தேசிகர்க்கு என் மனமே கோரலாகவேண்டும். 29

वारिद्र्यं क्षपयन् यतो विशदयन् विज्ञानमुज्जृम्भयन् आचारं परिपोषयन् शुभमतिं संवन्न संवर्धयन् ।
भक्तिं मेदुरयन् हरौ, किमधिकैः ? सर्वान् गुणान् जृम्भयन् धीमद्वेदशिरोगुरुर्महितवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ॥

(முன்பு ஒரு பாண்டசார்க்குப் போல் தமக்கும்) ஏகமுகமையப் போக்கிப் புகழுவரினாத்து நல்ல றிவை வளர்த்தி நன்னடத்தைபை நல்கி நல்ல புத்தியைச் செழிப்பித்து பகவத் பக்தியைப் பெருக்கி ஸகல குண பூர்த்தியையுமுண்டாக்கி யருளவல்லவரான தேசிகர் என் மனத்தையே குடி கொள்க. 30

हृद्यैर्नित्यमवशगन्धविभुरैरुद्यावचैर्मात्मकमन्त्रैर्भूमिमिमां सदा सुरभयन् वेदान्तसुरिगुरुः ।
पूर्वाचार्यसदुक्तिरत्नसततास्वादैकसकाशये कुर्वन्मां कमनीयदिव्यवपुषा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३१ ॥

வித்வம்மோகாரங்களும் குற்றமற்றவைகளான பலவகை நூல்களை அடியேன் இயற்றி இவ்வகை உகப்பிக்கும்படியாகவும், பூர்வாசார்யர்களின் திய்யைகுத்திகளையே இடைவிடாந் தி அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் படியாகவும் அருள்செய்துவருகின்ற தேசிகர் தமது அழகிய திரு வுருவத்தோடு என் மனத்தே நிகழ்க. 31

विद्याकारजितस्मरः सुकविताचातुर्यलीलागुहं शुद्धानुष्ठितिकेलिसम्र भगवद्भक्त्याकरोऽन्यद्भुतः ।
सन्दिग्धायंयिनिर्णयेषु चतुरस्सर्वायंसिद्ध्यादिकानेकमन्त्रकृदेव वैशिकमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३२ ॥

மன்மதனிலும் விந்ஸிய வடிவழகார்த்தவரும் நல்ல கவித்வ சத்தி பொருந்தியவரும் பரம பவித்திரமான நடத்தையுடையவரும் பகவத் பக்திவாஸ்த்தவரும், தெனியவேண்டிய அர்த்தங்களை தெளிவிக்கவல்லவரும், ஸர்வார்த்த வித்தி முதலிய பல சிறந்த நூல்கள் பயந்தவருமான தேசிகர் என்னுள்ளம் விட்டகவாதிருக்கவேண்டும். 32

इत्थं वादिभयङ्करवशीयाण्णङ्गरार्यसंकलितम् । धीमद्वेकटनाथस्तोत्रं पठतां समृद्धिरखिला स्यात् ॥

इति श्रीकाञ्ची मनिवादिभयङ्कर अण्णङ्गराचार्यकृतिषु
श्रीमद्वेकटनाथगुरुस्तोत्रम् समाप्तम् ॥

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குருஸ்தோத்ரம் முற்றப்பெற்றது.